

ഭം
വിജ്ഞാപനം

ദിക്തിദിപ്തി

അദ്വൈതകളോപരം, സുന്ദരം,
ശബ്ദചക്രദാംസുജ്ഞാദിതം,
പിതവാസപരം, ദേവകീനന്ദനം,
സ്വയമോപാലം ദാവയേഹം പദാ.

2.

അമൃതമുക്തകലുപാനിശ്ചൈവ
ന, വശാലം തുപിതമുക്തമുക്തം തുപിതം.
അമൃതമുക്തകലുപാനിശ്ചൈവ
പാജ്ഞാലമുക്തമുക്തം, ഗോവിന്ദ!

(3)

ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം, ഗോവിന്ദ!

(4)

ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം, ഗോവിന്ദ!

(5)

ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം
ഇതിഹാസം പരമകാരണം, ഗോവിന്ദ!

(11)

ദോഷമുണ്ടെന്നു പേരുകൾപ്പെഴു-
തേണ്ടി മീനാദിവിധന, മങ്ങുക.

ദോഷപിടുന്ന പൊരുത പേരുകൾ -
ലാസ്യം, നവദിങ്ങ് പാൻ, ഗോപിന്ദ!

(12)

ദേവസ്തംഭം മൂലനിഗമനം -
ലേഖനം പദപങ്കു പൂജയിൽ,

ദേവസ്തംഭം പദപങ്കു നാകം -
കുഞ്ചിത പാഴ്വരവിധന, ഗോപിന്ദ!

(13)

അത്രദുഃഖദുഃഖമിതീ പിതം
ഗാത്രപോഷണമാത്രമായിരിക്കെ,
കിന്തിച്ചിട്ടു മാറാകുന്ന വിധന -
ന, മനു, ലംഗുള നിത്യം, ഗോപിന്ദ!

(14)

കർമ്മ പാക്കിയാലഴിയിൽ മിടുവ
യുദ്ധരേണിമർത്ത പോയിന്റിൽ
കർമ്മ പാക്കി ദിപിക്കാതിരിക്കുവാൻ
യുദ്ധന, ഗന്ധം ചിന്തിക്ക, ഗോപിന്ദ!

(15)

കാലപ്രവാഹത്തിൽ ന, മൊരു
പോലപോതമായി ചിന്തിക്കുക
ക, ലക്ഷ്യം, വിശ്വപദം, സുന്ദര
പക്ഷ്വ, വർണ്ണപ്പെഴു, ഗോപിന്ദ!

(16)

കിട്ടിത്തന്നതു പഠിക്കരുത് ജിടണം.
നല്ലൊരു ചിന്തിച്ചു മാഴ്കെലാ,
പുഴുവോദന പാഴുണമെപ്പാഴും,
തുച്ഛിതാൻ കോലകാരണം, ഗേ, പിന്ദ!

(17)

കിന്തിയോതിച്ചു മെച്ചുരുതെന്നമെ,
കിന്തിതാനെ പരുമെങ്കിൽ കെട്ടണം,
കിടലാദോമ കൂടാതെ മെച്ചുണം
കിടമൊന്നും മൂടങ്ങുതെ, ഗേ, പിന്ദ!

(18)

കുടുംബം പിരിഞ്ഞു കിലോമ്പനമാ
നല്ല ഗന്ധപൂമാദിയും തുവിടും,
പാകമാകുന്ന കിടമങ്ങൾകൊല്ല മേ
കിടപുച്ഛി പരുങ്ങിട്ടു, ഗേ, പിന്ദ!

(19)

കുത്തരങ്ങു പോലന്നിന്നു ജിപിന്ദ
പത്മധർമ്മ നിന്നാമാവശേഷമായും,
ചീത്തദോശം ദിവ്യധർമ്മ നിന്നാൽ
ധൗണ്ഡിട്ടു സമസ്തവും, ഗേ, പിന്ദ!

(20)

കെട്ട ജിപിന്ദ നിന്നാലും ലിന്നഗോ
വിന്നമാണ്ണിച്ചു നിർമ്മിട്ടു പദ്യങ്ങൾ,
പൊട്ടിത്തൊഴുപ്പിത്തൊഴുതൊന്നും,
പട്ടുപോരുകിദോഹവും, ഗേ, പിന്ദ!

(21)

കേവലമൊരുമാത്രമെന്തെന്ന് പറയുന്നതി-
നാവതെ, കഷ്ടം ചെയ്യുന്ന മാനുഷൻ,
കേവലപദപഞ്ചം തിന്നിക്കൂപം -
നത്രപോലുമില്ലാത്തതും, ഗോപിനും!

(22)

കൈപലം ശിവ! നേട്ടുപാനിനര-
സുസ്ഥമാണുധരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ,
മാതിനും സുഖഭോഗങ്ങൾ സ്വയം-
തന്നെ ചിന്തിച്ചുപാഴാണെന്നും, ഗോപിനും!

(23)

കൊട്ടിപ്പാട്ടുകിലാട്ടിപ്പന്നം,
കൊട്ടിനിൽക്കിലേനിൽക്കിപ്പിടം;
കിടന്നുപോട്ടിടം പാഞ്ഞു കളഞ്ഞി-
ലാണുശാന്തിതരുന്നിടം, ഗോപിനും!

(24)

കേവലമോരോന്നു സ്വീകരിക്കുകയോ
കാലമത്ര കളഞ്ഞു വിധിമയം,
കേവലവിന്നിയേലാകുതിരിയുപാ-
സാലഗ്നേപാലം ചിന്തിക്ക, ഗോപിനും!

(25)

കുറച്ചു ഭംഗം, പക്ഷമാലയും, പിലയും,
നിശ്ചലതരപിതപസനവും,
കാലാവേളയ്ക്കു കേവലം ധരിക്കുന്ന
സ്വാലഗ്നേപാലം ചിന്തിക്ക, ഗോപിനും!

(26)

കാൽവെറിയും ക്രൈസ്തവൻ തൻപദം
ക്രൈസ്താനായും ചിന്തിക്കേണ്ടതും,
ക്രൈസ്തവൻ കരുതുന്നതും
ധന്യമാകട്ടെ ജീവിതം, ഗോപിൻ!

(27)

കണ്ടു കെട്ടുണ്ണും ചിന്തിക്കേണ്ടതും
കെട്ടുണ്ണുവണ്ണു നായിക്കെട്ടു പൂർവ്വം,
ഇന്നു പൊക്കിയും നിൽക്കേണ്ടതും
മേൽപറഞ്ഞതുമാകട്ടെ, ഗോപിൻ!

(28)

വെള്ളം നിജം കൂടാതെ പലതും
മന്നിതെന്നു നിനക്കു വരികുന്നു,
മനുഷ്യർക്കു കേൾപ്പാൻ പാടി
ദൈവം പലിക്കുന്നു, ഗോപിൻ!

(29)

വിന്നും ചിന്തിക്കരുതല്ലാം
നന്നിട്ടു നല്ലതെല്ലാം പലതും,
ദൈവം നല്ലതെല്ലാം നേടാൻ
പിന്നാലെയല്ലാത്തതും, ഗോപിൻ!

(30)

വാദ്യം പലതും കേൾക്കേണ്ടതും
കൂടാതെ പലതും പിന്നെയും പലതും,
ദൈവം പലതും നേടാൻ പലതും,
ദൈവം പലതും ചിന്തിക്ക, ഗോപിൻ!

(31)

ഖരവടിജ കിളിപ്പാട്ടും ധൂമ്രിയാ-
ലദന സിംഹം വരജ്ജ്വാൽ പാഡ്യാരോ?
ഉൽകടാഗ്രഹ ശാന്നിപദത്തു പാൽ
പാഡ്യാരജ്ജ്വാൽ തേരണ, ഗോപിന്ദ!

(32)

വേ ചരഞ്ഞും തൂപ്പ രാമ പാഡ്യാരോ
ദ്രു ചരൻ നരനെത്ര ചോദി: ലിനൻ!
ചിത്തേ ബിംബദത്തു പലിക്കിലോ
നായ തൂപ്പ രാമ പാഡ്യാരോ, ഗോപിന്ദ!

(33)

ഗദ്ദിംഗം തുകേരി നടന്നിടും
പശ്ചാത്യേ മൃഗം പാൽ കൈച്ചിടും,
മൃഗം നിയുതൃഗ്ഗുണമെല്ലാം
പാശ്ചാത്യം പലിക്കുന്നു, ഗോപിന്ദ!

(34)

ഗാന്ധാര മല്ലമാത്രമിതൃഗ്ഗുണമിൻ
വിശ്വനാഥൻ പനപരൈക്കിഴം
വിശ്വനാഥൻ! തന്നെ തിപ്പലും
പാശ്ചാത്യം പലിക്കുന്നു, ഗോപിന്ദ!

(35)

ഗുപ്തമാലിക്യമാഗ്രഹ, മോക്ഷകർമ്മം
ദിംഗ്വപോകാ തുണയും പ്രണവരം,
ങ്ങാഗ്രഹങ്ങളൊഴിച്ച്, തൊട്ടിത്തന്നെ
മിശ്രിക്കുവാൻ പാൽ, ഗോപിന്ദ!

(41)

ശോഭിക്കോപമെന്നൊന്നാമി 'ഗൃഹ'
പിഡയേറ്റു നിവർത്താ തുരുത്തു,
ശാന്തിനൽകുവാ നിശപദാംബുജം
ചിന്തിച്ചിടണമെന്നതും, ഗോപിന്ദ!

(42)

ഗന്ധരി, ഗന്ധരവീപരണ്ടു മക്കളും
ഗന്ധരവംശം! നദിക്കുതാമരപ്പൂർ,
ഗന്ധരികുന്തനെ തെല്ലം നിനക്കുതെ
ഗന്ധരവംസ്ത! നീഷ്പലം, ഗോപിന്ദ!

(43)

ഗ്രന്ഥരാജനും കി, ലോകപാപിനും,
തലന്നറിഞ്ഞുവന്നിതന്നും നിത്യവും,
കി, ലക, ലന, വിശനെ ചിന്തിക്കിൽ
കി, ലപാരവുവറ്റുപോ, ഗോപിന്ദ!

(44)

ചന്ദ്രമുഴിനിവർത്തം, മരണമോ
രാത്രി, മാകുല, തപസ്വിയുൾ നല്ലവർ,
ധന്യമാണെന്നും മുതൽപ്പുറന്നും,
ധർമ്മകർമ്മ നിരതരാമ, ഗോപിന്ദ!

(45)

ചോലമെന്നൊരുവർ! മൃഗപോതവും
തന്നുകിട്ടുനോ കണ്ടുപലികൾ,
സ്തപ്തങ്ങളെപ്പറ്റി കറിയുന്ന
ദൂർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നും, ഗോപിന്ദ!

(46)

മൃകുന്ദ ചുണ്ണിൻ മൃതുടും രാത്രിയിൽ,
കോകിലം നദുഗ, ന മന്ദിതം!
കാതെ നിവൃത്ത ചിട്ടം കോകില -
ഗാനവാണനോ! സൗഖ്യദം, ഗോപിന!

(47)

മോണി, മൃഗമനിജ പാനാർത്തിയാ -
ലത്തലത്തമെ സസ്യാന കർമ്മം,
മുത്തം നേടുന്ന വെങ്കിലോ നിദ്രയം
മൃഗപൃഷ്ഠം തകർന്നു, ഗോപിന!

(48)

ചക്രം പെട്ടു ചവിട്ടിത്ത, പാദത്ത
പെട്ടു വേദിയിറങ്ങുന്ന കർമ്മ,
ജീവിതകൃഷി ദ്രവ്യമിന്ദ്രിയം
ചക്രം പെട്ടു ചവിട്ടുന്നു, ഗോപിന!

(49)

ചാരം മൃഗ്നിദ്രയിലും തിരുന്ന
തൊട്ടി പൊട്ടുകിലം പ്രളി പെട്ടു പോ!
സ്വാപ്ന പേപ്പി പിധാനത്താലാ വെളം
വാപിനിയുതേ, ജ്ഞം, ഗോപിന!

(50)

ചിട്ടം പൊലകം ശുദ്ധമാക്കുന്നു,
ചിത്തമെ പൊഴും നല്ലതാക്കുന്നു,
ചിത്തജ്ഞാ വെദി രത്ന നിർമ്മണം,
ചിത്തമിഹ ഗോപാലം, ഗോപിന!

ചിത്ത ദൃതികവാദം മോഴ്സിയാൽ
 ഗ്രാമ "തെ, നെൽ" ഫോഴിപ്പ് നവം
 ഉത്തരവാതികൾ പര പത്തയ -
 തന്നിയിടനും പര കൂന്ന, ഗോവിന്ദ!

(52)

൧. ആമച്ചി പിറന്നും പകലെല്ലാം
 രാത്രിയകിഴിഞ്ഞേടിപ്പോയിട്ടും,
 തമ്മ്പ്പെട്ടുചിലാശായാമുപ്പികൾ
 ചിത്തനാത്തികൾക്കിടയിൽ, ഗോപിനാഥ്!

(53)

(53)
 29 ചം ചിം പാ! കിറ്റത്ത നാണെങ്കിലും
 പൂമ്പേറ്റം പമ്പം നേ, പറ! -
 ദത്തപാധന ക്ലേശമെങ്കിലും
 മരിച്ചിരിക്കുന്ന പറ്റം, പറ! -

(54)

(54)
ചെല്ലൂർ ഇമ്പത്തിൽ പത്തു
പന്ത്രണ്ടായിരം നിറമുള്ളതും
താൻ തന്നെയും പത്തു
താനേനിൽ ഉൾപ്പെടെ, ഗോപാല!

(55-)

(55)
 ചേരിൽ വെട്ടും പരാധിനിനെ, പൂവാൽ
 ഭദ്ര, ഗർഭഭയം ആണു, പൂവാൽ
 ഭദ്ര, ഗർഭഭയം ആണു, പൂവാൽ
 പാവനം, പാവനം, പാവനം!

(56)

മെച്ചപ്പെടുത്തിയ പൊതുജനസം
 പങ്കാളിത്തം സാധിക്കുന്നതാണ്,
 മോശമായിട്ടുള്ളതല്ല, മോശമാണ്,
 ദൈവം ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല, ദൈവം!

(57)

ചൊല്ലുകൾക്കിടയിൽ നാലാമത്തെ ചൊല്ല്
 ചൊല്ലുന്നില്ലേ നാലാമത്തെ ചൊല്ല്,
 നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ നല്ലതായി,
 നന്നായാൽ നന്നായി, നന്നായി, നന്നായി!

(58)

ചോർനെ, പമുണങ്ങിട്ടും എന്തിലും
 ദുർവിചാരങ്ങളേ തുടങ്ങിയതും,
 ദിക്കിറുപ്രശ്നം തിരുമാക്കിലോ
 എന്താടം പരിരക്ഷിതം, ഗോപനം!

(५९)

ശരിയായ രീതിയിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കുക.
 വെളിച്ചം, വെളിച്ചം, വെളിച്ചം, വെളിച്ചം,
 സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക വെളിച്ചം
 (ദൈവം) ഉപയോഗിക്കുക, ഗോപിനീ!

(60.)

(60) ..
 ஸ்ரீ நினைவே வேகாகி விண்பாங்
 கிஸ்மை, கையாடு உயர்வுபடுத்தினாள்,
 கிஸ்மை, கையாடும் விசாரிப்பது
 உயர்வு, உயர்விலா யுணர்நாள், 60, பிங்!

(61)

ജാതതുല്യമനുഷ്ടകമാണസോ,
ചാരദ്രോഹദീപ, ചിമന്തിഗുഡം,
ജാഗരുകനാമീവാഴ്ത്ത വൈപാഴം
മാത്സർദ്ദിപംകൈശ്ശുന്തിനാം, ഗോപിന!

(62)

ജിഹ്വപാണി, തോഷ്ണരുതാരദീപം,
പെറ്റിപ്പത്വ, ചപസുഖം തേ, ജിഹ്വം!
പത്വധർമ്മം തേരുദന്തകൈ, ജ്ഞാനം,
ജിഹ്വതരദ്രോഹം, ഗോപിന!

(63)

ജിഹ്വതചാരദീപമനുഷ്ടകമാണിതിൽ
കർമ്മവൃത്തി, പാശുകൻ ചന്ദ്രമം,
കർമ്മവൃത്തി, ചന്ദ്രമുഖപരത്തന്നം
മനുഷ്ഠവൈശ്വര്യം പത്വമം, ഗോപിന!

(64)

ജിഹ്വതമനുഷ്ടകം പത്വമുഖമിഹ
ദ്രോഹശാന്തപരത്തന്നം, പരിജ്ഞം,
ദിശ്ശിജിഹ്വതമനുഷ്ടകപരത്തന്നം
മനുഷ്ഠദ്രോഹമനുഷ്ടകം, ഗോപിന!

(65)

ജിഹ്വതമനുഷ്ടകം, ചന്ദ്രമനുഷ്ടകം
കാദൃപ, ഗോപിനമനുഷ്ടകം,
പുത്തന്നം പരിജ്ഞമനുഷ്ടകം, ദിശ്ശിജിഹ്വതം
നാദൃപ, ചിഹ്വതം, ഗോപിന!

(66)

തന്മൂലം ചെറുതെങ്കിലുമുപരിഷ്കരിച്ചിട്ടുപോകുക കിൻ പെട്ടിത്തൊഴിച്ചിട്ടും,
പാപകർമ്മം ചെറുതെന്നിരിക്കിലും
പ്രത്യേകാനുപദേശത്തിട്ടും, ഗോപിന!

(67)

താത്ത്വമില്ല, മിന്നുന്നതല്ലിവിത-
ഭംഗമേറ്റം വഹിച്ചു തുടർച്ചയും,
ചിത്തശാസ്ത്രം പെരിച്ചാക്കിരിക്കണം
ധന്യമെങ്കിലും ജീവിതം, ഗോപിന!

(68)

തിട്ട, മറ്റുചിലതെന്തെന്നാലും
മൃത്യുപങ്കിട്ടു വെക്കുക നിങ്ങളും,
തിട്ടതിരുക്കിട്ട, നമുവെന്നപി-
ന്ദേഹമെക്കാരാക്കണം, ഗോപിന!

(69)

തീനിതെക്കുന്നിനും ശലഭങ്ങൾ
തീച്ചൽപിന്നെനന്നിത്തന്നു മേറ്റുവെക്കൽ,
ദ്രോണമുപേക്ഷിക്കൽ നിപതിച്ചു
ഹാ! നന്ദിപ്പൂ സമസ്തരും, ഗോപിന!

(70)

തന്നുചൊന്നു പലത്തുപാൻമാത്രമു-
പ്രഭുജീവിതമെന്നു കരുതണം,
നന്ദനമേൽക്കിടന്നതിലുപേക്ഷിച്ചു
തോർത്തു മെഴുക്കു കിടന്നുപി, ഗോപിന!

(71)

തുമരനുമി ജീവിതസുനമുക്-
കൈജുമാന്തിമപംതുപ്പിനിമലം,
ങ്ങുചധുനകിന്ദാനനമുണ്ടുനി
ഇമ്മധുതപരദുത്തനം, ഗോവിന്ദ!

(72)

തുഷ്ടി ജീവിതദ്രുതതമുട-
ച്ച, ജുമാപത്തുമേന്തംധരിക്കണം,
ദിത്തമ,ൽമത:ശാന്തിപരദുത്തനം
തുഷ്ടിമാനിപരിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(73)

തെന്തലേറ്റംസുവദിച്ചാണെങ്കിലും
ചണ്ഡവാതകിമാപത്തുമേന്തിട്ടും,
ങ്ങുഗ്രഹങ്ങുപരിവതമകിലോ
ജീവിതചെത്രസുന്ദരം, ഗോവിന്ദ!

(74)

തോട)പോകരുതാഗ്രഹശാന്തിക്കു
മാട്ടുപോലെമരിച്ചികിടന്നു,
നെകപരുന്നതാൽതുഷ്ടിരാമിടണം,
മുക്കിയെന്തതേ,തുഷ്ടിതാൻ, ഗോവിന്ദ!

(75)

തൈലമൊട്ടുപുറട്ടുകിൽതേഗയും
ഹാ! വിനങ്ങുമനോഹരമാമിട്ടും,
ദിത്തമകിനതൈലംപുറട്ടിനും
ചിത്തദൃഷ്ടിതനുചണ്ഡ, ഗോവിന്ദ!

(15)

(76)

തെങ്ങിനങ്ങിൽ ചകിരിചിരട്ടയും
തേങ്ങയും നന്നും പെണ്ണുവെന്ത പോൽ
ബാഹ്യദാഹം പദച്ചിവാണെങ്കിൽ
മൗലം പാത്രം കാണ്ണാം, ഗോപിന!

(77)

തോലും, തൂലം വെച്ചും ചെപ്പിട്ടും
താണപേരുകിൽ താണകിടന്നിട്ടും,
പിത്തമൃഗ്ഗാലംഗിട്രം, പോലിട്രം
ചിത്തശുദ്ധിപ്രധാനമേ, ഗോപിന!

(78)

ത്യാജ്യമായവയെല്ലാം യുക്തമായി
ദ്രോജ്യമേന്യായ്ക്കുക, അപകിതകിൽ,
മോക്ഷമർദ്ദതടയ്ക്കും തന്മൂലം
ത്യാജ്യമെന്നു പറിക്കണം, ഗോപിന!

(79)

ദിനപരമിതിയാൽ ചർമ്മം മെച്ചമുതൽ -
നന്മിവാങ്ങുന്ന പാത്രങ്ങളോടൊന്നും,
ചിത്തമെങ്കിൽ മറ്റൊരു താനെ-
മുറയെക്കൊണ്ടു നന്നും, ഗോപിന!

(80)

ദിനമുത്തമെന്താണിതിന്നു പൻ -
രാഷ്ട്രമെങ്കിൽ തന്നിലുണ്ടിട്ടു ചാൽ,
ഇന്നു ചിത്തമെന്താണു തന്നു പോരുമി-
ലോകത്തു ചെങ്കുട്ടുപാൽ, ഗോപിന!

(81)

ദിക്ഖതേ, റംപ്രകി, റംപരഞ്ചവാ-
നങ്ങ്നെ, നത, നപ്രതെതുയുന,
അദുരവസ്ഥോധമനെത്തന, നപേ, റദി-
ലോകത, പചകിറ്റുപാൻ, ഗേ, ഡിന്ദ!

(82)

ദിപയേത്തം റംഗ്രിയിൽ നേർപഴി
കിണ്ടുപേ, ജവാ, നാപത്തകിറ്റുപാൻ,
മോഹമാവിരുട്ടേ റംഗ്രി ലോകത്തി-
ലാസ്സവേ, ധരപുണ്ണത്തം, ഗേ, ഡിന്ദ!

(83)

ദുർവഹം റംഗ്രി, റഞ്ചമുഴിയി-
ലാ ജ്ജമി, ല്ലൊദുസാത്തിയും തൃപ്തിയും,
ഗപ്തവിദുരകൈപെടിഞ്ഞിട്ടു കിൻ
ഗാത്തി തൃപ്തികൾ കൈപെട്ടു, ഗേ, ഡിന്ദ!

(84)

ദിഷ്ടമന്യോപ്യാചോതിഞ്ഞിളയുവാൻ
ദാഷ്ടമോരോന്നു തേട്ടു നിന്ദേപറും,
ദിഷ്ടമുഴിയിൽ നിന്നു മകലുപാ-
നാസ്സദാഷ്ടം നാൻ നേടും, ഗേ, ഡിന്ദ!

(85)

ദേഹവേദം പവിത്രമാകും ഞ്ഞാറട്ട
കോവിലെത്തുധ വിജ്ഞാപനം,
ദേഹകുലപ്പം കൈ, ഞ്ഞാൻ ശുദ്ധിനാ
നപ്പിമാർത്താതിരിക്കും, ഗേ, ഡിന്ദ!

(86)

ദോഷമൊത്തൊത്തൊത്തൊക്കിലും
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.

(87)

ദൃഢവൃത്തങ്ങൾ മുറുകെ, മാത്രം
മേറിപ്പോകുകയാ പത്തു പന്തിട്ടും,
പാശ്ചാത്യർക്കു പത്തു പന്തിട്ടും,
ചിത്തശാന്തിതരുന്നിട്ടും, ഗോപിന!

(88)

ദ്രോതനം നാ! പുരുഷൻ ചിത്തം.
കുരുക്ഷേത്രം പരമം പരമം പരമം.
കുരുക്ഷേത്രം പരമം പരമം പരമം.
കുരുക്ഷേത്രം പരമം പരമം പരമം.

(89)

ദൃഢവൃത്തങ്ങൾ മുറുകെ, മാത്രം
മേറിപ്പോകുകയാ പത്തു പന്തിട്ടും,
പാശ്ചാത്യർക്കു പത്തു പന്തിട്ടും,
ചിത്തശാന്തിതരുന്നിട്ടും, ഗോപിന!

(90)

ദോഷമൊത്തൊത്തൊത്തൊക്കിലും
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.
ദോഷമുപദൃഷ്ടിയിൽ ദൂർവ്വരം.

(91)

ധന്യവാക്യം ജീവിതമെങ്കിലും പോ
ധമെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ജീവനും,
ധമെങ്കിലും വിദ്യ, തെളിവു
കിട്ടുമോ, നോക്കൂ, ധമം, ഗോപിന!

(92)

ധന്യവാക്യം ജീവിതമെങ്കിലും പോ,
താഴെ ചുറ്റും നിങ്ങളുടെ ജീവനും,
താഴെ ചുറ്റും നിങ്ങളുടെ ജീവനും -
മാടവെങ്കിലും പാഴ്വര, ഗോപിന!

(93)

ജീവിതമെങ്കിലും ജീവിതമെങ്കിലും, നോക്കൂ, ഗോപിന!
പ്രജ്ഞയുടെ ജീവിതമെങ്കിലും,
മനുഷ്യപ്രജ്ഞയുടെ ജീവിതമെങ്കിലും,
പാഴ്വരയുടെ ജീവിതമെങ്കിലും, ഗോപിന!

(94)

ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!

(95)

ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!
ജീ, നീയെങ്കിലും ജീവനും, ഗോപിന!

(96)

പേനതന്നുടെ രത്നമാം ദീപ്യം.
വ്യഗ്രമേജുന നന്മ പറ്റത്തു പാൻ,
ധന്യമാരുവാൻ നീ നര ത്വീപിതം.
നന്മ ചെച്ചു നമസ്കാരം, ഗോപിന!

(97)

ധ്യാനമെന്നതു മാനസം തൻ തെഴുത്ത്,
ധ്യാനമെന്തൊരു മിഴി നിലകൂടും,
ചിന്തയെങ്കിലോ പാപമാവാൻ നിർമ്മിതം.
മുക്തിയും സ്വതഃ ദൈവനും, ഗോപിന!

(98)

ധ്യാനമെന്തൊരു നിമിഷമിതം പാൻ
ശാന്തി ദീപ്യകിരണം പരമം,
ശാന്തി പറ്റുവാൻ, തുടർച്ച പഴുപ്പാൻ
മോഹസ്വപ്നമിതം, ഗോപിന!

(99)

നല്ലതേ പറ്റാതോന്നാൻ ചിന്തയിൽ
നല്ലവ, മെന്തൊരു പാപമിതം,
നല്ലകൾ നേ ചെല്ലാപുതിച്ചു,
നല്ലതൊന്നും ദൈവനും, ഗോപിന!

(100)

നാളെ മെന്തെ ദീപ്യമെന്നോർത്തു നീ,
നീറ്റം നെന്തിന നമുക്കു വാനം,
കിൾ പേരും ദീപ്യം നിറഞ്ഞു കിൻ
ശരീരം പരിചിതം, ഗോപിന!

(101)

നിത്യമീനരദേഹമെക്കോർമ്മാ-
ലത്തലേറ്റം കലറുന്നവാനാഥൻ,
വിദ്യയാ മരു കണ്ടുദ്രവിജ്ഞാ
പത്യാ മരു ക്കാത്തൊന്നെ, ഗോപന!

(102)

നീരധിയിൽ പതിക്കുന്ന ദുർവികൾ
ദൂരവാഴ്ചയ്ക്കുടനീളം നിജാതെ,
ജ്ഞാനമെത്രവേൽവന്നദിവിജി-
തീര മന്ത്രിയെപ്പൊഴു, ഗോപന!

(103)

ജ്ഞാനാശ്രമമോരോന്നദിവിജി-
തേതനയ്ക്കു പരിഭ്രമമെങ്കുപാൻ,
തത്ത്വപരമവിജ്ഞാപപിതനും
പരിപൂർണ്ണമിഹ, മഹദ്വദ, ഗോപന!

(104)

നെറ്റിപ്പടം ധരിച്ചു ഗജനാഭ-
നീര സർവ്വമെടുത്തു നീക്കം,
ദാമ്യം ചലവെച്ചു, ലത്ത-
നാഴി നെടും പെരുമാറ്റം, ഗോപന!

(105)

നേര സൂഴിയിലേത്തൊരുമിപ്പുന-
തീര നെന്തധരിച്ചു പപിതനും,
കേടുകൊണ്ടു മറ്റു കൂട്ടുകാ-
രോട് ദൂരമകന്നു പോ, ഗോപന!

(106)

നോക്കിവ, ശ്ലു കിപ്രഴി ചില നൂതി.
പൊക്കി ചീവര പത്തന, ക കണ്ടിടം,
അടുത്തു റുചിമ, ച് ജീവ) ചിലൊക്കെ
പാഴുവതിവര നേകനും, ഗേ, വന്ദ!

(107)

നൊക്കുമാന പമീശ നെ നിത്യവും
ചിത്തപ്പെടുവ പിക്കുക പ പൂ വര,
അടുപ്പിച്ചു ല മകില, വ, നാമു
കാപല ചിട്ടുമോ, ക്കണം, ഗേ, വന്ദ!

(108)

നൈമിഷിക മാരം ദ്രോഹാദി പാപിത്തം -
പ്രാപ്ത ശാന്തി നശിക്കാതിരിക്കുവാൻ
ഇത്ര ചിത്തമെങ്കിൽ, വലിന്ദ, ക്കണം,
ദ്രോഹം പത: ജീവിതം, ഗേ, വന്ദ!

(109)

നൗകയാ ക്കണം ദ്രോഹം ജീവിതം -
പാപരത്തിൽ നരകര മെത്തുവൻ,
കിഷ്കുമ്പം ഇഴ കൊണ്ടു നഴുകണം
ലക്ഷ്യമെത്തുവാൻ പാപവര, ഗേ, വന്ദ!

(110)

പട്ടിണിയുവശഗനാ ചിട്ടിലും
പെട്ടുപോകുവാൻ കർമ്മ ഗുണത്തിൽ;
കാലക്കോട, ന് ദ്രവിച്ചു വ, മമം
കാലറുപിത്തം നിക്കണം, ഗേ, വന്ദ!

(126)

ബോധ)പത്മനാഭം, കൃഷ്ണനാ, കൃഷ്ണപുരം.
ഗാന്ധിയം നിബിടാനാ കടന്നു പോയ്,
ങ്ങു സ്വപ്നാദിമര ചുവടെ ജീവം
ദ്രാണമിന്നു മിപാരിടാ, ഗോപിന്ദ!

(127)

ബ്രഹ്മമെന്നെന്നറിയാതെ മന്ത്രി
കൾ ശുദ്ധി ദിവിക്കു ജ്ഞാനികൾ,
കൾ ശുദ്ധി ദിവിക്കു തിരികിലോ
ഇതുമുക്കിയും വന്നിടാ, ഗോപിന്ദ!

(128)

ദിക്തിപച്ചാൽ ദാരിക മുഴുവൽ
മുക്കിയും തന്മയനിയ പേരുകൾ,
ദിക്തിവ, നാൽ നിത്യം മണ്ണുനാ
മെഴു, ധന്യം ജീവിതം, ഗോപിന്ദ!

(129)

ദാരമേന്തിത്തട്ടുൻ വരികിലും
കുഴിരപാനം തളച്ചു കിളിനും,
ജീവിത ചുവടേന്തിത്തട്ടുൻ നെ
ദിക്തിവോക്കിത്തട്ടിത്തട, ഗോപിന്ദ!

(130)

ദിക്തിവേപ്പിംഗരിച്ചു തളെക്കുറുത്തും
ദിക്തിയുണ്ടെന്നു ചിന്തിച്ചു പോകിലോ,
ദിക്തിതേടപാനിപ്പലധിപം
പേരിമേന്തുന്ന മാനുഷൻ, ഗോപിന്ദ!

(131)

ദീരുവാകരുതൻകടലുകട -
ക,രണ്ടങ്ങൻ തുടരെപ്പുവിങ്കിലും,
ദിത്തനെന്തിന ദീരുവാലീടണം,
ദീതിനാസ്തികലക്ഷണം, ഗോപിന്ദ!

(132)

ദുഷ്ടമാകുന്ന ദ്രോഹങ്ങളോരോന്നും
മാഗ്രഹങ്ങളൊന്നിനുമേറ്റും,
ദിത്തനെക,ണ്ടു നീയെക്കൊണ്ടിട്ടുകി-
ലാഗ്രഹങ്ങളൊന്നുപോലും, ഗോപിന്ദ!

(133)

ദ്രുതിദ്രു: വദനമാനപ്പിളിവിത -
യെന്നയെല്ലാന്നറിവുതുമാനപ്പി,
ബുദ്ധി, ദിത്തിയായ്ക്കുവേദമാർതിരുക്കിൻ
ദ്രുതിയനുസൃതംജീവിതം, ഗോപിന്ദ!

(134)

ദ്രോഹമെന്തിനതേറ്റുപാപ്പിങ്ങ-
ദുഷ്ടവാൻമധം, മതിയല്ലാ നാഗ്രഹം!
മരണിയോമധുപുഷ്പവാൻ കിടന്നു
ദിത്തസ്വനംനകിത്ത, ഗോപിന്ദ!

(135)

ദ്രുഷ്ടങ്ങളെ ഗരിജകൊട്ടുക്കുകിൻ
ദ്രോഹഗന്ധദ്രവിച്ചിട്ടും, നിഷ്ഠയും,
ദിത്തദ്രുഷ്ടംകൊണ്ടു നീജീവിത -
ദ്രു: പശ്ചാത്തപദുത്തണം, ഗോപിന്ദ!

(136)
മദ്യപാനവഹരിയായ് പദ്യം
ധൃത്തീജ്ഞം കളയുന്ന മാനുഷം,
ദൈവദ്രവണിയായ് (ജ്ഞാ)പിതം
ധന്യമാർഷിവിജ്ഞാക്ക, ഗോപിന്ദ!

(137)
മോലമുത്താനമെന്നു പറിക്കുന്നു,
മോലപോഴുവൻ ഇങ്ങനെയുമാകുന്നു,
തേങ്ങയിലിപരപത്തമെന്നു കടമാ-
ലിപരപത്തമിടുന്നു, ഗോപിന്ദ!

(138)
മീഥ്യമാണു ജഗത്തെന്നിരിക്കിലും
സത്യമാണെന്നിടുന്നാധാരമോക്കുന്നു,
സത്യമിങ്ങൊരു കേണിലെഴുതിക്കൊടു
മിഥ്യമേറ്റുവെക്കുന്നു, ഗോപിന്ദ!

(139)
മിഥ്യചിലേവെഴുതി, ദർശനം
തോയമെന്നിമലപാഴ്ചകൾവീഴും,
കർമ്മശുദ്ധികൾക്കൊത്തുപിതം
സാധ്യമേതൊരു ദിക്കിലും, ഗോപിന്ദ!

(140)
മുത്തവേണമെന്നു കിഴോപമേറും
തന്നിലാഴ്ത്തിൽ മങ്ങിയെടുക്കുന്നു,
മോക്ഷമുത്തുവെക്കുന്നുവൻ ദൈവം
പാപരത്തിൽ മുഴുകുന്നു, ഗോപിന്ദ!

൫
പ്രയുഖത്തിടേമേതൊരു നാളിലും
മത്രും, ചുറ്റുമ്പകൾ തൊ, തൊ:
മൊഴിവാക്കൂ, ധ, ധൃ, ധൃ, ക, ച, ഞ
ദിത) പെട്ടാ ഉറണത്തിൽ, ഹേ, പിന്ദ!

(146)

മോഹജ്വാലയും, മോഹിനിത്തലയും
മോഹപോഷകം: ശാന്തിതകിത്തിട്ടം.
ജ്വലമയം മൃതവാദനപിരനെ
ദിശിക്കൊക്കുതളയ്ക്കും, ഗോപിന്ദ!

(147)

മിഴിയുണിനടക്കുന്ന ഉവിലും
കിട്ടുതിന്നുവാൻ കൂടുതലാണിതര,
ശീലക്കേടുകൾ മാറ്റുവാൻ പ്രയത്നം
കാലദൈവമുമാവില്ല, ഗോപിന്ദ!

(148)

ധ്വാനപാത്രം ശരിക്കു നടത്തുവാൻ
തന്നതായ തുഴമെടുക്കേണ്ടതും,
മിസ്സീവതത്തേ, നിന്നത്തുവാൻ
ദിശിക്കാതെ തുഴയേറേണം, ഗോപിന്ദ!

(149)

മുത്തമൊരു സ്ത്രീകുറിച്ചിടണം
സ്നേഹമൊരു ദൂരത്തകിടണം,
പശ്ചാത്താപമൊരു പൊഴി കിടണം,
പ്രസ്ഥമൊരു ജീവിതം, ഗോപിന്ദ!

(150)

മൃഗമേൽ നടക്കുന്ന മൃഗം-
വെട്ടുവാത്ത കന്നുവെട്ടുവാൻ,
മേരണം തന്നിരിക്കാത്ത വെട്ടുനാ,
ദാഷ്ട്യവെട്ടുവെട്ടിയണം, ഗോപിന്ദ!

(151)

യോജിമാർക്കുളിൽവല്ല, അത്ഭുതം
ദോഷമാണത്രെ നമുക്കുണ്ടാകും,
യോജിമാർക്കുളിൽവല്ല, അത്ഭുതം,
ലോകമാത്രം സന്തോഷം, ഗോപിന്ദ!

(152)

രഥിതന്നിലലസനായി പോകെ, ലാ-
വണമേന്തിട്ടുമാപത്തു മൂലം,
ജീവിതത്തിലലസനായി നിരുകി-
ലാസ്സു, നിന്നിന്നിപ്പോൾ, ഗോപിന്ദ!

(153)

രാവിലെക്കൾക്കു മുന്നെത്തു കണ്ടു,
കൂടുന്നേറ്റം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു,
സമ്മുഖത്തിൽ പനിപ്പോലെയോ
ദിം ജ്ഞാനത്തിൽ സന്തോഷം, ഗോപിന്ദ!

(154)

രൂപിനായി ചരയുത, രൊഷം-
മിട്ടുപ, ദുഷ്ടനെല്ലു മേകിടാ,
കോപമാത്സവിക, ശിക്ഷാകരം
കോപമേറ്റം തൂങ്ങിക്കുന്നു, ഗോപിന്ദ!

(155)

രൂപവെത്രയും നേട്ടുവാൻ, സമാ-
ലാഭമെന്തെ, ലാപാപപ്രവൃത്തികൾ,
ധർമ്മധാനി ദുഷ്ടൻ മുമ്പേ
മുങ്ങിപ്പോകും മുമ്പേ, ഗോപിന്ദ!

(156)

റോഹിതാശ്വതിവിത്തന വെണ്ണപോ
തെങ്ങുലമൊരാളെപ്പോലെയെപ്പോ
പാപകുടുംബവെടിയിൽ മാത്രമാണ്
മുക്കുമാർച്ചുമാത്രം, ഗോവിന്ദ!

(157)

ലക്ഷ്മിദൈവനിനമുതാനാവഗ-
വ്യദൈവം പരമേശ്വരൻ,
ലക്ഷ്മിദൈവം മറ്റൊരുതാനാകണം
ഇവപക്ഷി തന്നെ, ഗോവിന്ദ!

(158)

ലാലകുഞ്ചിൻ പണിയിട്ടും പാപ-
മേന്മയെപ്പോലും പെട്ടിടത്തിലിട്ടും,
ദുഷ്ട ചിന്ത കലരുന്ന മാനസം
സുഷ്ട, മാപത്തെയെപ്പോലും, ഗോവിന്ദ!

(159)

ലിപ്തമെങ്കിലും മാനസം ദൃഢീകരിച്ചു
മോഹബദ്ധമാകാതെ ജ്ഞാനത്തിൽ
ദത്തവരികൾ ക്ഷാത്രം ചെയ്ത
ഇവർക്കു പരിജ്ഞാനം, ഗോവിന്ദ!

(160)

ലീനമാകണം മാനസം മീശൻ
പാദപത്മ ദീപ്തത്തിൽ നിത്യം
പ്രലോഭനമൊഴിയിക്കുക
മിത്രജീവിയാൽ നിരാത, ഗോവിന്ദ!

(161)

പുഷ്പമാകണമെന്നു മാത്രമല്ലാലങ്ങു,
ഭൂതദാവമകലണം ചിന്തയിൽ,
ശുദ്ധമാകണം ചിന്ത കഴിയാതെ -
നന്ത ചിന്തയാൽപ്പത്തനം, ഗോപിന്ദ!

(162)

ലതമാവച്ഛേഖളിപുണ്ണവൻ
ദക്ഷിണേഷ്ട തേടിവെക്കുന്നുവോ
ദൃശ്യകാലപഹായാൻ, മാധവൻ
പൂജിപ്പാലങ്ങൾ തേടണം, ഗോപിന്ദ!

(163)

ലേഗമെങ്കിലുമിഹ ചിന്തകി -
ഉഗ്രചിന്തിൽ കലനത്തലേഖനം
മുൻകൂറുണ്ടെന്നു സാഹിത്യസൂക്തിയി -
പ്രസ്താവന പന്തൂപ്പവൻ, ഗോപിന്ദ!

(164)

വണ്ടുവന്നു മുരണ്ടു വിളിക്കിപ്പോ
മൊട്ടുവാതിലടച്ചുപിടിച്ചിട്ടും,
ദോഷമുണ്ടെന്ന് മാടിവിളിക്കിപ്പോ
ദൈവചിന്തവിളക്കിടമ, ഗോപിന്ദ!

(165)

വാൽകുഞ്ചന! നഗ്നതമുറുപൻ
പാശ്വേമല്ലെങ്കിലെന്തിനടക്കണം,
ഉഗ്രചിന്തയാൽ ശുദ്ധമാകാത്തതും
സുഖിയും സന്ത! നിഷ്പലം, ഗോപിന്ദ!

(171)

ശബ്ദം പണ്ടുളളതുകിൽ മാനസ്-
ദോഷത്തെ നിനച്ചു പഠിക്കണം,
ചിത്തമാകുവാൻ സ്വാധീനമാക്കണം
ശബ്ദമെപ്പോഴും കൈവരും, ശോഭിന്ദു!

(172)

ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശോഭക-
ളാർന്നിരിപ്പു ഭൂമിയിലുണ്ടാകെപ്പോഴും,
അടുത്തു ശാന്തി ലഭിക്കുവൻ നിശ്ചയം
മോക്ഷമാർഗ്ഗം ഗമിക്കു നം, ശോഭിന്ദു!

(173)

ശിക്ഷ നല്ലപോൽ ഉച്ചകിൽ മാത്രമേ
വിദ്യാധിപതിയുണ്ടു പലതരം,
ദിശി, മുരുകി മാകുന്നതുകിലോ
കാൽ ശുദ്ധീകരണമാണു, ശോഭിന്ദു!

(174)

ശിലമേറ്റം പ്രാണമെന്നാകുവാൻ
നല്ല ശിലം പതുക്കെ വേവരും,
പത്മപദാപം പതുക്കെ വന്നേ, തുകിൽ
കാൽ ശുദ്ധീകരണമാണു, ശോഭിന്ദു!

(175)

ശുദ്ധി പൊലകം ശുദ്ധീകരണം
മുക്തി നേടുവാൻ ശുദ്ധിതൻ കാണും,
ശുദ്ധി ദോഷ വിമോചനം കൈക്കൊണ്ടാകും
ശുദ്ധി മെച്ചമുപനിമാണു, ശോഭിന്ദു!

(176)

ശേഷിശേഷം പിന്നെക്കിടയ്ക്കു പര-
വൈദികന്മാർ ഞങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു,
എന്നു ചിന്തകൾ രാജാജിവിനോട്
ധന്യമല്ല, നന്മയല്ല, ഗോപിന്ദ!

(177)

ശൈശവത്തിലെ നിഷ്പിതം ചിന്തയോ-
പാകം നന്മയല്ല, നന്മയല്ല, ഗോപിന്ദ!
കുറവു കൂടാതെ, ദിവ്യമായിട്ടും-
പരമ ചിന്തയെ പരിചരിക്കും, ഗോപിന്ദ!

(178)

ശോകമോശം വിനയമോശം-
മൊന്നും കെട്ടിപ്പിടിക്കാതിരിക്കണം,
പ്രതിചിന്തയെ പരിചരിക്കണം,
ചിന്തയെ പരിചരിക്കണം, ഗോപിന്ദ!

(179)

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പരിചരിക്കുന്നു ശ്രീമദ്വിഷ്ണു-
ശ്രീപത്മപദപത്മശ്രീമദ്വിഷ്ണു-
ശ്രീമദ്വിഷ്ണു പരിചരിക്കണം,
ശ്രീമദ്വിഷ്ണു പരിചരിക്കണം, ഗോപിന്ദ!

(180)

ഷ്ടപദോപമമൃഗമൃഗപത്മ-
ദോശവർമ്മമാലോചനകൾ,
ജ്ഞാനമൃഗമൃഗമൃഗമൃഗ-
പദപത്മമൃഗമൃഗമൃഗ, ഗോപിന്ദ.

(181)

പിന്നെയും ചിന്തിച്ചാകുന്നു
സന്തതജിഹ്വനം വദി. ഞ്ച ചിന്തകൻ,
കൃഷ്ണം നെല്ലും പെറുക്കി കൃത്യത്താൻ
ഭൂതവാദും മുമ്പു ന്നു, ഗോപിന്ദ!

(182)

പാറയ്ക്കത്തിൽ നൈർകടത്തിടണം,
തക്കവാദ്യവാൻ പണ്ണി മുറുത്തണം,
മുത്തിനേട്ടുവാൻ ജീവിതം, നിർഭയം,
ഭക്തികൊണ്ടു കടയണം, ഗോപിന്ദ!

(183)

സിന്ത പപ്പമേ പത്മലം തന്നിട്ടു,
ഭൂതജിഹ്വ കന്തേയോ മൃഗാർപ്പിട്ടു,
ഭക്തിവാദിയാൻ പിന്നെയും കർമ്മമേ
മുറുത്തു പലം തന്നിട്ടു, ഗോപിന്ദ!

(184)

നീയെല്ലാത്ത മോഹജലധിയി -
ലാപതിച്ചു വിപലം തന്നിത്തന്നു,
താണപോക, തെരച്ചു പെട്ടീട പാൻ
ഭക്തിപോതമാണാശ്രയം, ഗോപിന്ദ!

(185)

സുദൃതത്തിൽ ഭൂമി പലയാതെ
ശുഭ്രക, മനമ ചിന്ത ചെയ്തിടണം,
ഭൂമലനം നിലയ്ക്കു മാവേളി -
പിന്നാശ്രയ വോർത്തും, ഗോപിന്ദ!

(186)

പ്രകാശം പരിചിന്തിച്ച ജിഹ്വ
ദൈവം, ദൈവം 'നമോ' ഇപിങ്ങിൻ
ആകാശം മീറ്റി പര, നാക മ, ന്
ദൈവിതനെ പ്രാപനമാ, ഗോവിന്ദ!

(187)

സേതുവാകുണം ദേഹ മീട്ടി പിത-
പാഗരത്തിൻ മുകൾ വെണ്ണുവൻ,
ദേഹമൊന്നുത, നിശ്ചര പൂജയും
പാശ്ചാത്യ ^{കാണുത} കൃഷ്ണ, ഗോ, വിന്ദ!

(188)

സോമസിംഹം മനോഹര മോഹിതം-
മുണ്ടതിലും കൂടുതൽ 'മൃഗ' ചിഹ്നം,
നിത്യ നിശ്ചല മോദവും സന്ദർശനം
പങ്കുജാപി പദമംഗം, ഗോ, വിന്ദ!

(189)

പരമധർമ്മം ചരമ ജന്മ പേരിട്ടും
നില്പി മകിഴി മസ്തകത്തു മേതം,
അത്യന്തിതങ്ങളെ പരമപൂജകിട്ടും
കല്പ ഗ, ലക്ഷമി അമ്മ, ഗോ, വിന്ദ!

(190)

സൈന്യങ്ങളെ നായി പരിപാവനമുചിത
ഗദദോപമനേ മൃഗം മന്ദഗീ,
ദി, വേക്കിത്തന്നു ജ്ഞാതാവൻ
മാ, ലനട്ടു നവീ മീറ്റി, ഗോ, വിന്ദ!

...യോടി നടന്നു വന്നു!
 ...ദേശം ചാനിനെ
 ...ദൃഷ്ടി ജിജ്ഞാസു -
 ...തിരിഞ്ഞു, ഗോപനം!

(191)

...തോരണ നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി

(198)

...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി

(199)

...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി

(200)

...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി
 ...നാഴി നാഴി നാഴി നാഴി

മലയാളം ഭാഷയിലെ മലയാളം
ആദ്യത്തെ പുസ്തകം പുറത്തിറക്കി, ന.
കുമാരപ്രസാദ് വർമ്മ, തെളിപ്പം
പാദപത്മം മേലേ, 60, നന്ദ!

ശ്രീ.